Středa, 25. března 2015

Přinášíme vám otevřený dopis [illegible]

Vážené dámy, vážení pánové!

V letošním roce uplyne 20 let od tzv. masakru ve Srebrenici z doby občanské války na území bývalé Jugoslávie. V příloze Vám posíláme knihu Alexandra Dorina, která se těmto událostem a zejména jejich lživému mediálnímu obrazu věnuje. Chápejte, prosím, tento malý knižní dar jako příležitost, jak se o věci více dozvědět a neopakovat doposud každoročně publikované lži.

Protože výročí připadá na červenec, posíláme Vám knihu s dostatečným předstihem, abyste ji

mohli prostudovat.

Tvrzení, že „jednotky Republiky srbské spáchaly ve Srebrenici před zraky jednotek OSN největší masakr v Evropě od konce druhé světové války, když pozabíjeli více než 8000 bezbranných mužů a chlapců“ nebylo nikdy dokázáno, a jak se vÂÂÂÂÂÂÂÂÂ knize můžete dočíst, bylo a je čistým výmyslem pro účely tehdejší válečné propagandy muslimské válčící strany. Na základě tohoto výmyslu, nespočetněkrát do světa vytroubeného, bylo možné zdůvodnit zasahování leteckých sil NATO do konfliktu a mediálně zamaskovat brutální etnické čistky proti Srbům v Chorvatsku v srpnu 1995.

Rozsudky tzv. Tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) v Haagu, které se srebrenických událostí týkají, byly vyneseny bez důkazů a v jednom případě byl k 18 letům vězení odsouzen důstojník, který prokazatelně v době údajného masakru na místě činu vůbec nebyl. Není také obvyklé, aby pachatel genocidy (genocidou srebrenické události nazývá bosensko-muslimská propaganda) nejprve z města stěhoval ženy a děti a sháněl pro ně uprostřed válečné vřavy autobusy. Tato evakuace je zdokumentována i filmově a ani soud v Haagu si ji nedovolil zpochybnit. Významné je svědectví tehdejšího muslimského velitele srebrenické policie Hakiji Meholjiče, který dosvědčil, že tzv. masakr si de facto „objednal“ tehdejší muslimský president Bosny a Hercegoviny Alija Izetbegovič, a to na přímou radu amerického presidenta Williama Clintona.

Autor knihy se také zabývá dokumentací více než 3000 srbských civilních obětí masakrů spáchaných muslimskými bandami v okolí Srebrenice, které se do lživého líčení událostí nehodí a tisk západních agresorů je proto nikdy nezmiňuje.

Vrcholem propagandistické drzosti je pak postavení památníku obětem v Potočari u Srebrenice za americké peníze. Nejen, že zde není činěn žádný rozdíl mezi padlým na bojišti a zavražděným civilistou, ale u mnoha údajných obětí, jejichž jména jsou tam vytesána do kamene, se podařilo doložit, že ještě několik let po svém údajném zmasakrování žily. Jen ve volebních seznamech z prvních poválečných voleb v Bosně a Hercegovině v roce 1996 bylo nalezeno více než 900 jmen osob, jež odevzdaly hlas více než rok po svém údajném zmasakrování.

Jakkoli nechováme přílišnou naději, že poznatkům v knize představeným budete věnovat patřičnou pozornost a že na jejich základě změníte Váš dosavadní způsob informování o těchto historických událostech, přesto Vám Dorinovu knihu posíláme. To proto, abyste později nemohli tvrdit, že jste nebyli informováni.

Za občanské sdružení

Přátelé Srbů na Kosovu

Václav Dvořák, předseda

Pavel Křivka, člen sdružení